

V Mnichově Hradišti, které se stalo Mekkou dětského divadla a dramatické výchovy ve Středočeském kraji, se ve Sdruženém klubu pracujících LIAZ ve dnech 18.—19. listopadu 1989 uskutečnila 5. krajská dílna dětského divadla, jejímiž hlavními organizátory byly vedle mnichovohradištského klubu

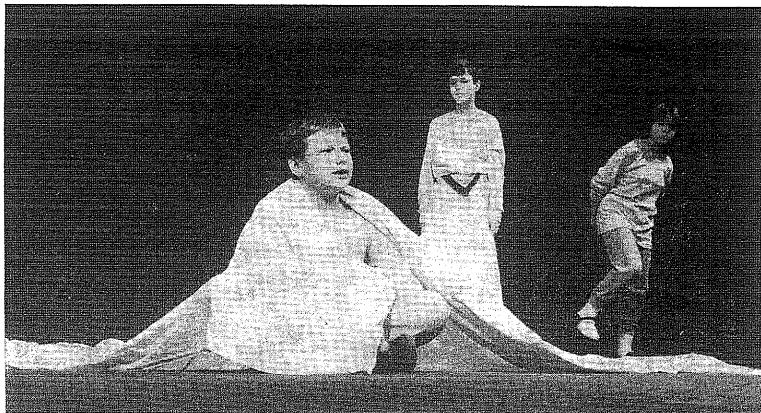
Středočeská DÍLNA DĚTSKÉHO DIVADLA '89

pracujících Středočeské KKS a OKS v Mladé Boleslavi. Zúčastnilo se jí 7 souborů a na tři desítky účastníků — seminářistů z řad stávajících i potenciálních vedoucích dětských divadelních a loutkářských souborů, jejich spolupracovníků a metodiků okresních kulturních středisek. Lektory dílny byli Milada Mašatová, Luděk Richter a František Zborník.

● Pátek 19.00—24.00 hod.

Dílna byla zahájena v pátek večer seminářem, který se protáhl oproti plánu do pozdních nočních hodin. Seminář volně

DĚTSKÝ DIVADELNÍ SOUBOR RADOSTI SKP LIAZ MNICHOVO HRADIŠTĚ — JORDAN RADICKOV; ŽELEZNÝ KLUK

DĚTSKÝ DIVADELNÍ SOUBOR MĚŠTĚSKÝ JILOVÉ U PRAHY — ETUDY

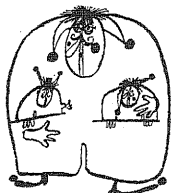
navázal na předchozí ročníky dílny a krajskou přehlídku, která je svou programovou strukturou v podstatě shodná. Seminářním tématem byl tentokrát temporytmus inscenace jako jeden ze základních stavebních kamenů režijní práce. Po společném teoreticko-praktickém úvodu do problematiky seminářisté pracovali v pěti skupinách na zadaném seminářním úkolu. Byla tím dána možnost praktického osvojení znalostí, získaných v úvodním semináři.

● Sobota 9.00—23.00 hod.

Se sobotním rámem ožil klub pracujících v Mnichově Hradišti dětmi z dětských divadelních souborů, které postupně vystoupily ve dvou programových blocích a sledovaly vzájemně svá vystoupení. Dílna umožňuje začít učit se „hotových“ inscenací ukázky z rozpracovaných inscenací či ukázky práce souborů, které si nečiní nárok na veřejné prezentování. Všechna vystoupení bez rozdílu se stávají materiálem, na němž lze objasňovat jednotlivá seminářní témata. Úkolem seminářistů je pozorné sledování jednotlivých

představení či ukázk práce, zaznamenávání postřehů a jejich prodiskutování v kuloárech ve volných chvílích mezi vystoupeními souborů. To vše jako příprava k věcnému povídání o viděném.

V dopoledním bloku vystoupil dětský divadelní soubor (DDS) Radost SKP LIAZ z Mnichova Hradiště. Pod vedením Dany Weberové uvedl inscenaci hry Jordana Radického Železný kluk. Poprvé se představil DDS MěstKS z Jilového u Prahy, jehož vedoucí je Eva Budská. Do způsobu své práce nechal účastníky dílny nahlédnout prostřednictvím pěti pohybových etud. Vlasta Krautmanová, spolu se svými žáky z LDO LŠU z Brandýse nad Labem, přispěla do programu dílny inscenací Bonifác a bratránci, jejímž textovým východiskem byla knížka Miloše Macourka. Divadelník před tabulí ZŠ Příbram, vedené Helenou Enekelovou a Vladimírem Herdskem, uvedlo pohybově recitační kompozici z

veršů Miroslava Holuba pod názvem Slabikář.

Odpolední blok představení zahájilo Divadlo na dubu ODPM Praha-západ. Jeho vedoucí Dana Bláhová nastudovala, s víceméně novým kolektivem souboru, nově anglickou rytmickou romanci v přebásnění Jana Vladislava O králi Estmerovi. Poté měli účastníci dílny možnost sledovat pospolu tři práce Jaroslava Dejla. První dvě připravil s recitačním souborem ZŠ v Třebčiči, Gagarinově ulici: Miloš Macourek — O modrém hrnci, který rád vařil rajskou omáčku a Pohádku o Nemešlvi z pera Alexe Königsmarka. Třetí vznikla na pádě Dramatického klubu MěstDPM s SKP Třebčič. Byla jí inscenace hry Josefa Kovačičky Ondráš.

Jakousi ukázkou průhledně

rou splňovala všechna ostatní vystoupení. Hned třetí představení dílny, jevištní realizace Macourkova textu Bonifác a jeho bratránci, se stalo bohatým zdrojem úvah o využití temporytmické stavby inscenace ve vazbě na budování jednotlivých situací, významové akcenty, prostorové řešení a téma inscenace. Nic na tom nezměnila skutečnost, že se v celkovém tvaru ne zcela podařilo dosáhnout sevřeného a gradovaného dramatického tvaru.

K tématu semináře přispělo i polemické scénické provedení Holubovy poezie Příbramským Divadélkem před tabulí. Umožnilo poznání, že i dobře temporytmicky vystavěná inscenace, bez organického sepětí s tématem a bez jeho niterného pochopení interpret, vyzní nakonec hloubo, neboť její formální stránka přehluší myšlenkové poselství.

LDO LŠU BRANDÝSE N. L. — MILOŠ MACOUREK — BEDŘICH KRAMÁŘ: BONIFÁC A BRATRANCI.

RECITAČNÍ SOUBOR ZŠ GAGARINOVA TŘEBČIČ — MILOŠ MACOUREK; O MODRÉM HRNCI, KTERÝ RÁD VAŘIL RAJSKOU OMÁČKU

čistého inscenačního tvaru se stalo představení Divadla na dubu. O králi Estmerovi se na krajské dílně objevila již potřetí. Au-

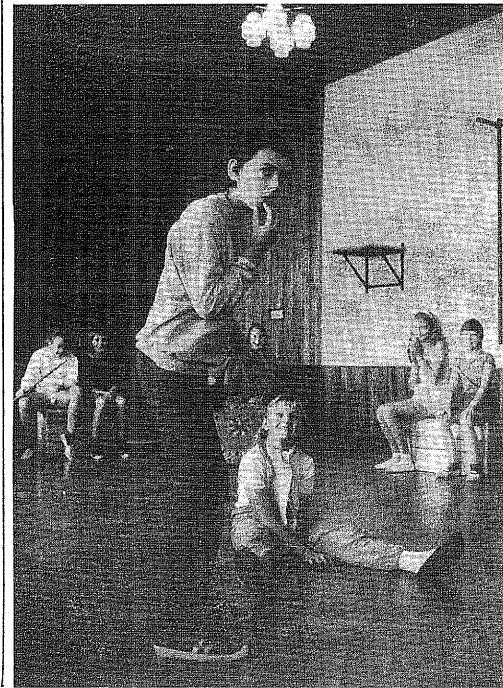
torka dramaturgyně a vedoucí souboru Dana Bláhová na ní prokázala schopnost a smysluplnost dlouhé cesty od dramatické hry přes přebujelou symboličnost a metaforičnost k vpravdě upřímnému, zaujatému a působivému jevištnímu sdělení.

Mimořádnou příležitostí byla možnost zhlédnout vedle sebe tři práce známých trebčičských kolektivů, vedených Jaroslavem Dejlem. Všechny tři byly podnětným materiálem k diskusím na předurčené téma semináře. Nad jiné názorná byla bezesporu v pozitivním slova smyslu inscenace, jejíž předlohou se stal text Miloše Macourka O modrém hrnci, který rád vařil rajskou omáčku.

● Neděle 8.—12.00 hod.

V první hodině nedělního dopoledne se za zavřenými dveřmi kluboven a sálů intenzivně pracovalo na dokončení seminářního úkolu. Všechny skupiny pak postupně předvedly výsledky svého snažení. Jejich produkce byly zaznamenány na videopásu, aby vzápětí mohly posloužit při kolektivní analýze splnění zadání, jíž byla věnována podstatná část vymezeného nedělního času. Jednotlivá vystoupení skupin seminářistů i společná diskuse k nim prokázaly, že listopadové setkání v Mnichově Hradišti splnilo své poslání. Závěrečné shrnutí tak mohlo být již velice krátké. Poděkováním všem, kdo se přičinili o zajištění a smysluplnost krajské dílny dětského divadla a doporučení obsahových okruhů dalších setkání od seminářistů byl uzavřen víkend plný poučení, vstřícného zhodnocení a tvořivého snažení.

/MILAN STROTZER/
SNÍMKY PAVEL ŠTOLL

Aspekty tematického zaměření dílny však dostatečnou mě-